

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 14 grudnia 2005 r.,
- uznając, że stan postępowania umożliwia wydanie wyroku w sprawie — rozstrzygnięcie jej co do istoty poprzez przyznanie wnoszącym odwołanie prawa do odszkodowania za szkody, za których powstanie odpowiedzialność ponoszą, z tytułu zgodnego lub niezgodnego z prawem działania, pozwane.
- w każdym wypadku obciążenie pozwanych kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji,
- tytułem żądania ewentualnego zasądzenie słusznego odszkodowania na rzecz wnoszących odwołanie z powodu nieracjonalnego czasu trwania postępowania przez Sądem,
- podjęcie wszelkich innych środków niezbędnych w świetle wymogów słuszności.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące twierdzą, że zaskarżony wyrok jest wadliwy z tego względu, że całkowicie brak jest w nim uzasadnienia w odniesieniu do jednego z głównych przedstawionych argumentów, w świetle którego w okolicznościach faktycznych rozpatrywanej sprawy były one uprawnione do powołania się na decyzję Organu Apelacyjnego Światowej Organizacji Handlu w celu wykazania w swej skardze o odszkodowanie bezprawności postępowania Wspólnoty.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie T-135/01 Giorgio Fedon & Figli Spa, Fedon America, Inc. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Radzie Unii Europejskiej wniesione przez Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. w dniu 1 marca 2006 r.

(Sprawa C-121/06 P)

(2006/C 108/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszące odwołanie: Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. [przedstawiciele: I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni i R. Antonini, adwokaci]

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich i Rada Unii Europejskiej

Żądania

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 14 grudnia 2005 r.,
- uznanie, że stan postępowania umożliwia wydanie wyroku w sprawie i rozstrzygnięcie jej co do istoty poprzez przyznanie wnoszącym odwołanie prawa do odszkodowania za szkody, za których powstanie odpowiedzialność ponoszą, z tytułu zgodnego lub niezgodnego z prawem działania, pozwane.
- w każdym wypadku obciążenie pozwanych kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji,
- tytułem żądania ewentualnego zasądzenie słusznego odszkodowania na rzecz wnoszących odwołanie z powodu nieracjonalnego czasu trwania postępowania przed Sądem,
- podjęcie wszelkich innych środków niezbędnych w świetle wymogów słuszności.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie twierdzą, że zaskarżony wyrok jest wadliwy z tego względu, że całkowicie brak jest w nim uzasadnienia w odniesieniu do jednego z głównych przedstawionych argumentów, w świetle którego w okolicznościach faktycznych rozpatrywanej sprawy były one uprawnione do powołania się na decyzję Organu Apelacyjnego Światowej Organizacji Handlu w celu wykazania w swej skardze o odszkodowanie bezprawności postępowania Wspólnoty.

Odwołanie wniesione w dniu 1 marca 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich od wyroku z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie T-33/01 Infront WM AG (dawniej KirchMedia WM AG) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-125/06 P)

(2006/C 108/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: K. Banks i M. Huttunen, działający w charakterze pełnomocników]

Pozostali uczestnicy postępowania: Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie T-33/01 Infront WM AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie poprzez stwierdzenie niedopuszczalności skargi w sprawie T-33/01;
- obciążenie strony skarżącej w sprawie T-33/01 kosztami poniesionymi przez Komisję w pierwszej instancji oraz kosztami niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie odnosi się do kwestii, czy decyzja dotyczy zainteresowanego bezpośrednio i indywidualnie w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE. Komisja twierdzi, że w zaskarżonym wyroku Sąd Pierwszej Instancji (zwany dalej „Sądem”) naruszył prawo w procesie interpretacji i stosowania tych pojęć. Komisja utrzymuje, że w ten sposób Sąd naruszył zasadę równowagi instytucjonalnej, znajdującej odzwierciedlenie w przepisach regulujących dostęp do sądownictwa wspólnotowego w celu zakwestionowania ważności aktów wspólnotowych. Zdaniem Komisji, Sąd uznał w zaskarżonym wyroku, że decyzja Komisji dotyczyła bezpośrednio i indywidualnie przedsiębiorstwa, w odniesieniu do którego można było uznać co najwyżej, iż w wyniku spornej decyzji poniosło pośrednią szkodę gospodarczą, której prawdopodobieństwa zresztą nie wykazało. Sąd miał stwierdzić ponadto, że o indywidualnym interesie przesądzały okoliczności wspólne dla wielu innych przedsiębiorców znajdujących się w sytuacji porównywalnej z sytuacją skarżącej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Tripolis (Grecja) w dniu 3 marca 2006 r. CARREFOUR — MARINOPOULOS przeciwko Nomarchiaki Aftodioikisi Tripolis

(Sprawa C-126/06)

(2006/C 108/13)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Protodikeio Tripolis (sąd administracyjny pierwszej instancji w Tripolisie, Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CARREFOUR — MARINOPOULOS

Strona pozwana: Nomarchiaki Aftodioikisi Tripolis (administracja departamentalna w Tripolisie)

Pytania prejudycjalne

- a) Czy wymieniony w uzasadnieniu postanowienia odsyłającego wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia na wprowadzanie do obrotu częściowo upieczonych produktów piekarskich (produktów „bake-off”) stanowi środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych w rozumieniu art. 28 WE?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia, któremu poddane zostało prowadzenie działalności z zakresu piekarstwa ma cel czysto jakościowy, w tym rozumieniu, że ustanawia wyłącznie jakościowe rozróżnienie na podstawie cech sprzedawanego chleba (jego zapachu, smaku, barwy i wyglądu jego skórki) oraz jego wartości odżywczej (wyrok Trybunału z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie C- 325/00 Komisja przeciwko Niemcom, Rec. str. I-9977), czy też ma na celu ochronę konsumenta i zdrowia publicznego przed jakimkolwiek ewentualnym pogorszeniem jakości (wyrok Simvoulou tis Epikratias 3852/2002)?
- c) Mając na względzie fakt, że wspomniane powyżej ograniczenie ma jednakowe zastosowanie do częściowo upieczonych produktów piekarskich (produktów „bake-off”) krajowych i wspólnotowych, to czy kwestia ta ma powiązanie z prawem wspólnotowym i czy ograniczenie to może naruszać, pośrednio lub bezpośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie, handel tymi produktami między Państwami Członkowskimi?

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-127/06)

(2006/C 108/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: A. Aresu, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga